Akbaba

Denizcilik Bankası
T. A. O.

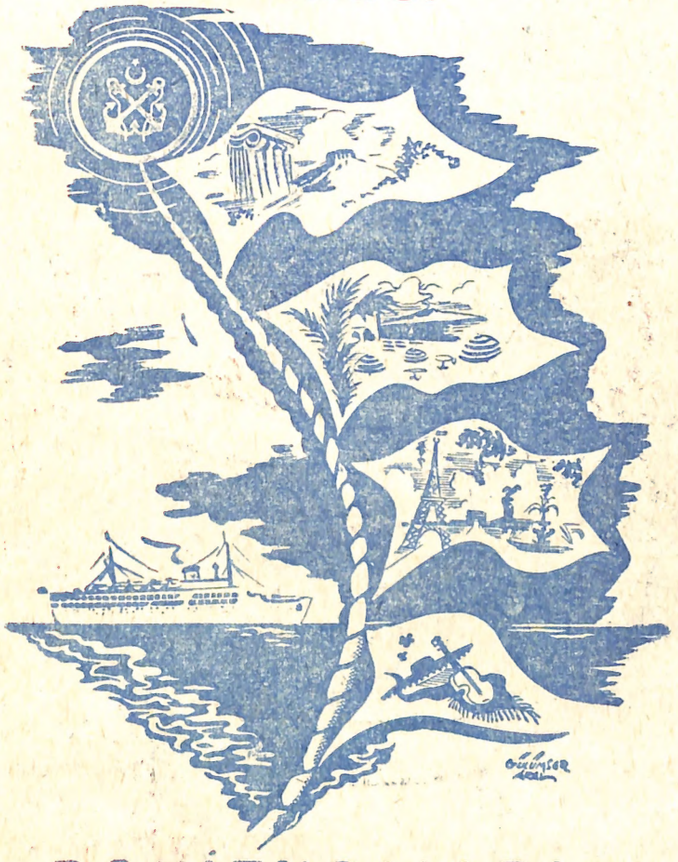

DENİZYOLLARI
Gemilerile seyahat bir zevktir
Amerikaya:
Türk parasile muntazam seferler
Denizyolları
Sürat, Emniyet, Konfor demektir

Lâle Oraloğlu

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PURO'dan şaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

Yeni 4-20

Türkiye İş Bankası
1954
Yılı İkramiye Planı:
1.500.000 Lira

Bahçeli 30 Ev

1 Temmuz Çekilişi
Bahçeli 4 Ev

25 Ağustos Çekilişi
Bahçeli 6 Ev

Çeşitli Para İkramiyeleri
Hesabınızda daima en az 150 lira bulundurunuz

Yazı işlerini fiilen idare eden
AHMET KOÇER

Teknik Sekreter
Selâmi Münir YURDATAP

Klodfarer caddesi No. 8-10
Belediye — İSTANBUL
Telefon: 21811

Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

SAYI:: 118 — CİLT: 5 — 17 HAZİRAN 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

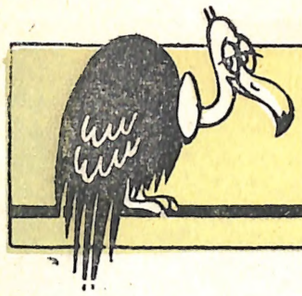

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

Efendim Nerede, Ben Nerede?..

Eveeeet... Şairin hakkı var:

Havay-ı aşk eser serde,
Efendim nerde, ben nerde!

Bunlar da âşık... Politika denilen fettana, iktidar denilen dünya güzeline gönül vermişler. Varsa o, yoksa o... Fuzulî:

Aşk ile edep değil muvafık,
Rüsvây gerek hemişe âşık!

Demiş. Eh, bunlar da şaire hak verdirmek için, önce 1950 de, sonra 1954 de ellerinden geleni yaptılar!

Ama, yeter artık, değil mi? Hayıır... Devam edecekler... Yenilmeğe doymayan pehlivanın pişkinliğiyle!

Aman Allahım, C. H. P. gazetelerini şöyle bir okuduğunuz var mı? Neler yazıyorlar, neler!

Biri, üç devrin çenberinden geçmiş, politika canbazhanesinin en usta arslanı. İlimse, ilim.. tecrübe ise, tecrübe.. Artık eli öpülüp duası alınacak bir pîr-i fânî...

Öbürü, benî âdem'le göz göze bile gelmemek için eski tâbirle amudî, yeni deyimle dikey bakan bir profesör, bir politika allâmesi...

Ne yazıyorlar, biliyor musunuz?

Efendim, valilerimizden biri başka yere nakledliyormuş. Arkadaşları bir uğurlama töreni hazırlamışlar. Cumhuriyet alanında toplanılacak, bando mızıka çalacak, nutuklar çekilecek, atlar, arabalar, otomobiller, belki de traktörlerle sayın vali, hududa kadar yolcu edilecekmiş.

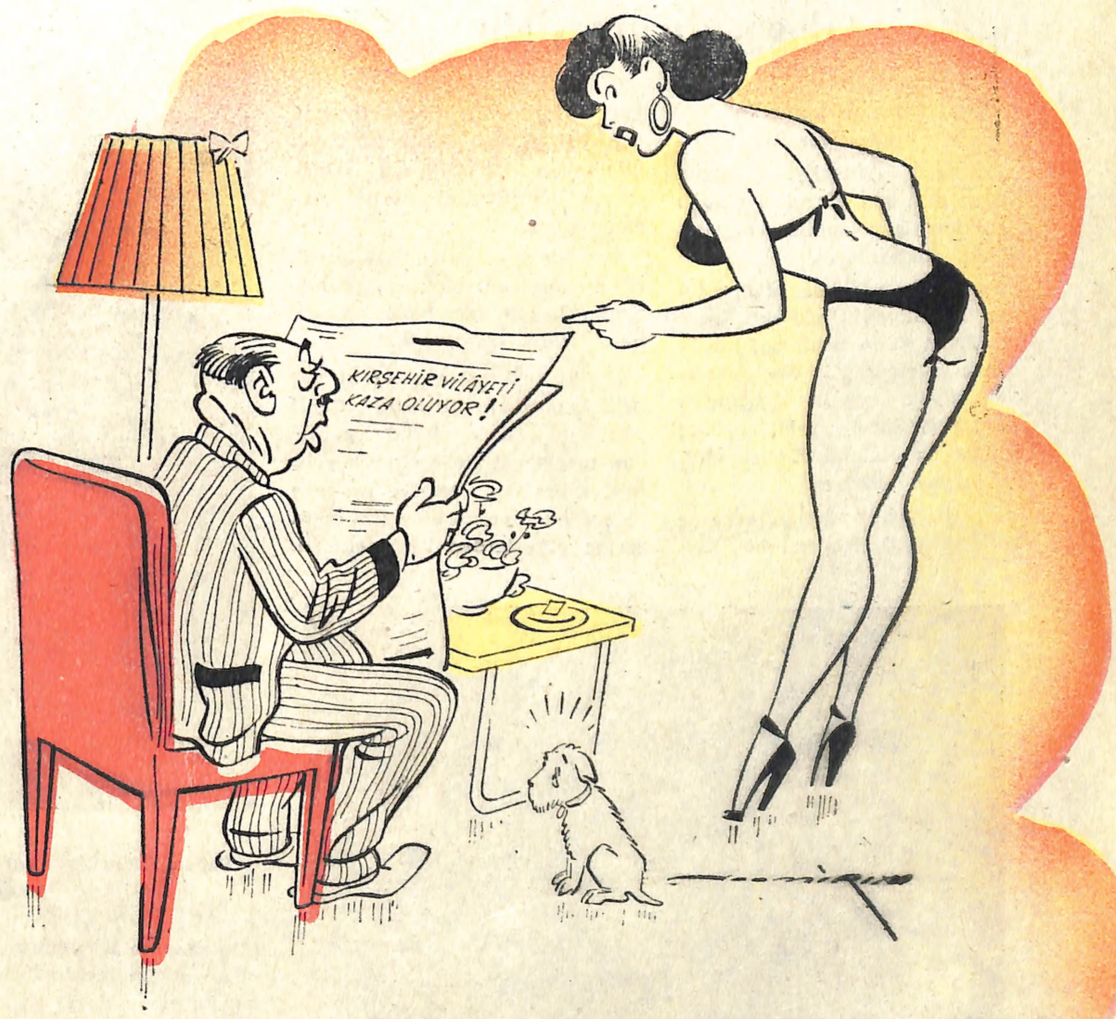

— Hâlâ gazete okuyorsun ha?.. Pekiiii!.. Ben de mahalle imamından din dersi almıya başlayım da gör şen!..

Eh, biraz ölçüyü kaçırmışlar. Fazla şatafata kaçmışlar... Uzun lâfın kısası, eğer bu teşyi programı doğru ise, âdeta Akbabalık olmuşlar!

Hayıır, ne münasebet!.. İş gayet ciddî... Almış sayın başyazar kalemi eline, ver yansın ediyor: Demokrasi tehlikede!.. Değil Cumhuriyet, değil Meşrutiyet, Abdülhamit devrinde bile bir vali, böyle Sürre götürür gibi, alay-ı vâlâ ile yolcu edilmezmiş !

İşte muhalefet basınında en mühim dünya ve memleket olayı bu!

Ama, öte yanda, Atlantik denizini aşan bir zafer kuşu var, Fikret'in:

Bize bol bol ziya kucakla, getir,
Düşmek, etrafı görmemektendir!

Diye yarım yüz yıl önce, hasretle yolunu gözlediği hayal- kuş... İşte o, büyük bir hakikat olmuş, kanatlarında dostluk ve emniyet, gagasında bolluk ve refah ile geliyor... Türk toprağı asırlar boyu daldığı uykusundan uyanmış, çağ değiştiriyor, kader değiştiriyor...

Ama, kim duyacak, kim görecek onu?.. Hakikatin altın sesine tıkanmış bu bedbaht kulaklar, bahtiyar ışıklara kısılmış bu perdeli gözler mi?..

Efendim nerde, ben nerde!

AKBABA

Bahardan Şikâyet

Eskiden, her genç gibi ben de baharı severdim. Sanırdım ki, güzellik, yeşil çimende, pembe gülde, durgun denizde, mavi gökte, beyaz yelkende, hercaî menekşede, rengârenk kelebekte ve bülbül sesindedir.

Şimdi bu alacaklı bulacalı mevsim, bana, bayram salıncağına binmiş al kordelâlı, yeşil entarili, beyaz çoraplı, mavi göz lüklü bir mahalle kızı kadar bayağı geliyor.

Bahar, mevsimlerin en çirkini, en asaletsizi ve en meşumudur!...

Kışın, karların beyaz battaniyesi altında ebedî bir sulh uykusuna dalmış, sessiz sadasız uyuyan dünya, baharın ilk güneşi doğar doğmaz gözlerini açıyor. Kuru ağaçlara sular yürümeğe, çıplak toprağı otlar bürümeğe başlıyor. Gökyüzü, sanki umumî harbe hazırlanmış gibi... Her bulut bir cephane katarına dönmüş: Fırtına, şimşek, yıldırım yüklü!

Bahar... Kanların kaynamağa, yüreklerin oynamağa başladığı mevsimdir.

Bahar geldi... Dünyaya can geldi, insanlara heyecan geldi, gönüllere helecan geldi... Bu mevsimde çiçekler açılır, kokular saçılır, âşıklar coşar, çocuklar koşar, ölüler canlanır, çehreler kanlanır... İşte insanların birbirini yemesi için en müsait vaziyet!

Sultanahmet cami-i şerifinin ikinci imamı bile, kendi kendine fetvayı verip on altı yaşındaki bir kızı çıtır çıtır yiyivermedi mi?

Tevekkeli takvimde baharın ilk yaprağı şu müjdeyi vermiyor: «Zuhur-u haşerat!»

KIRKPINAR GÜREŞLERİ

Adnan Menderes 1954 Türkiye Başpehlivanı Oldu

Eşref Şefik Kırkpınardan bildiriyor

Edirne 6 (Hususî) — Bugün Kırkpınarın son güreşleri olduğu için, Sarayiçini mahşerî bir kalabalık doldurmuştu.

Deste küçük boyda Fahrettin Kerim pehlivan, deste orta boyda Ahmet Emin pehlivan, küçük ortada Karaçan Ali Naci pehlivan, büyük ortada İstanbullu Mükerrem Sarol pehlivan, baş altında da Kalafat Emin pehlivan birinci oldular.

Sıra başpehlivanlık güreşlerine gelmişti. Halk, heyecandan kaskatı kesilmişti. Başpehlivanlık için dün tutuşan ve bir türlü yenişemeyen iki çifti, bu sabah, çiftleri değiştirmek suretile meydana koyuverdiler.

Son elemeye kalan Malatyalı İsmet pehlivan, Menderes pehlivan, Ağaoğlu Samet pehlivan ve Şalcı Nihat pehlivandı.

Dünkü güreşlerde, eski baş pehlivanlardan Hüseyin Cahit pehlivanı, Nazlı Tlabar pehlivan ters kepçe ile çevirerek yenmiş, sonra da, terziye provaya gideceğim diye görülen lüzum üzerine güreşlerden istifa etmişti.

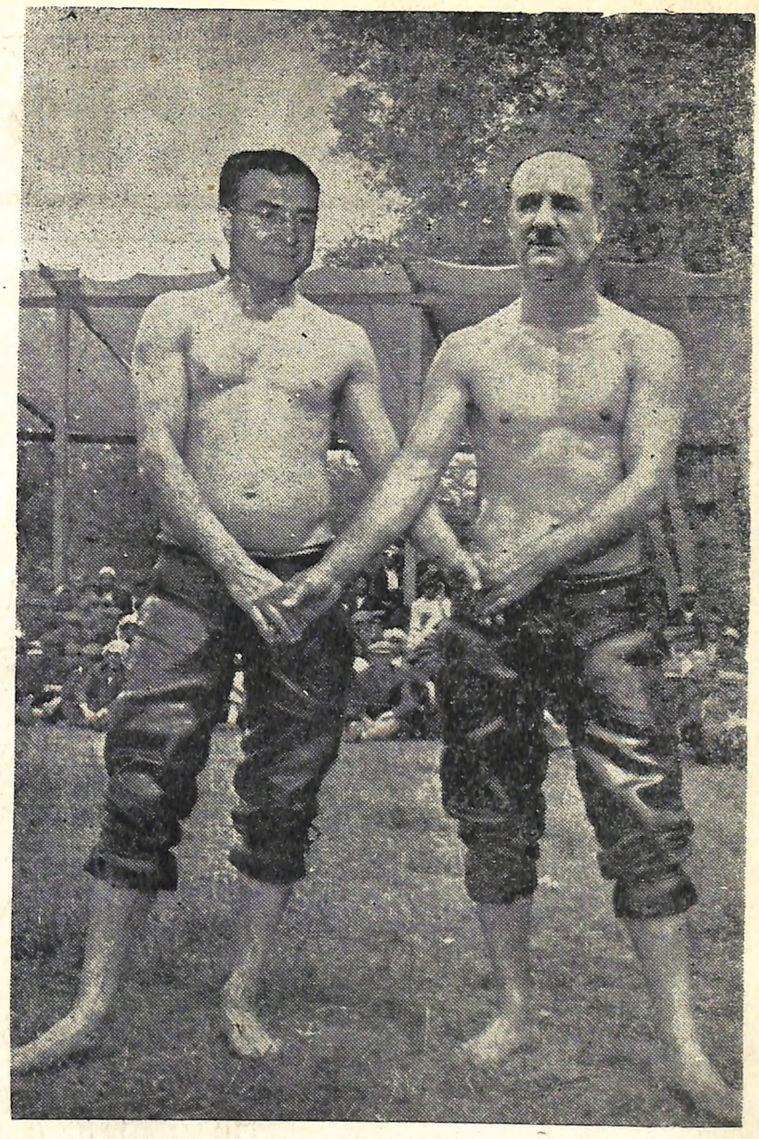

Sağda, Köprülü Fuat pehlivan, solda Adanalı Gülek pehlivan Akbaba objektifi karşısında...

Kırkpınar güreşlerinin başaltı pehlivanlarından pehlivan ile Ağrılı Yardımcı Celâl pehlivan. Sivaslı Şemsettin (Foto: AKBABA)

Bu senenin Kırkpınar ağası Ateş nagoras ağa tarafından pehlivanlar meydana davet edildi. Pehlivanlar kispetlerini giydiler. Yalnız Nihat pehlivan, kispet, irtitical bir kıyafet olduğu için şal ile meydana çıktı. İlk çıngar, yağlanma işinden koptu.

Ağaoğlu Samet pehlivan, zeytinyağların asidi fazla, cildim bozulur, diye yağlanmak istemedi. Şalcı Nihat pehlivan bunu fırsat bilip «Bozuk zeytinyağları ve insan hakları» diye bir makale yazmağa başlayınca, fena halde içerleyen Menderes pehlivan buna sen sebep oldun diye, Ağaoğlu Samet pehlivanı bir ters kündeye getirip, zeytinyağı fıçısının içine attı. Birden ayılan Samet pehlivan, tavaya konacak kızartmalık patlıcan gibi fıçıdan çıkınca:

— Zeytinyağ kuyularımızı işletmek için Amerikan sermayesine ihtiyacımız var! Diye bir nutuk çekince, her şey düzeldi.

Cazgır pehlivanları ortaya çekti, duasını okudu. Ağaoğlu Samet pehlivanla, Şalcı Nihat pehlivan tutuştular. Alt alta, üste dolanmak suretile «şimdiye kadar Kırkpınar çayırlarında görülmeyen bir güreş çıkardılar. Bir ara Samet pehlivan bir yılan sarması taktı. İki pehlivan, sarmaş dolaş birbirine girip kördüğüm oldular. Kimse bu işin içinden çıkamadı. Sonunda Köprülü Fuat pehlivan, iki pehlivanı birbirinden çözdü. Güreş, yeniden hızlandı. İki pehlivan arka arkaya birbirini bastırdıktan sonra, Samet pehlivan, Şalcı Erimin şalını sıyırınca, taraftarları tarafından bir kıyamet koptu.

— Demokratik tezahüre aykırıdır! Sesleri yükseldi.

Girgin, amansız, hamleli güreş yeniden başladı. Samedin her hamlesine şalı ile karşı koyan Nihat, güreşin kırk beşinci dakikasında karşı hamlelerle bindirmeğe başladı. Samedi iyice keserek altına düşürdü. Alttan sarmalar, şark kündesi ve kemanelerle zorlaya zorlaya, biri zorlamaktan, biri zorlanmaktan iki pehlivan da zora gelip birbirlerine pes ettiler.

Sıra, bu sene Kırkpınarın baş

Ava Adalet

İSTANBULUN biricik hususî sanat galerisi Maya, masraflarını karşılayamadığı için, devlet bütçesi gibi daima açık vermekteydi. Maya galerisinin sahibi Adalet Cimcoz, Maya'yı bir müddet daha devam ettirmek için, burada sergi açan sanatkârların birer eserlerini hediye etmek suretiyle yardımlarını rica etmiştir. Esasen Maya galerisi, bu eserler yüzünden kapanmağa mecbur olduğundan, bu son gayretin de bir çare olmadığı anlaşılmıştır. Şimdi Adalet Cimcoz, Maya'nın kokteyl masraflarını karşılamak için, Hollywood'da film çevirmeğe başlamıştır. Modern Venüs Ava Gardner'in yerini alan yıldızımız, Ava Adalet ismi ile ortaya çıkınca, bütün film dünyasını allak bullak etmiştir. Yukarıdaki fotoğrafta, Ava Gardner'in yerini alan Ava Adalet'i Clark Gable ile birlikte, bir film çalışması arasında dinlenirlerken görüyorsunuz.

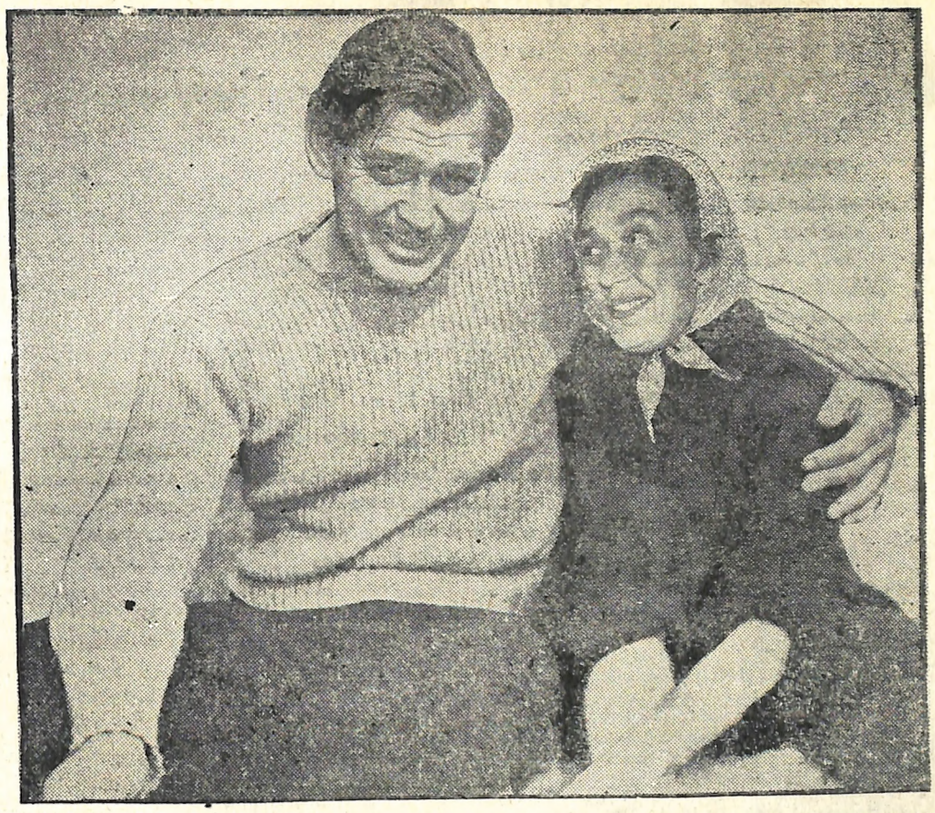

pehlivanını belli edecek, Menderes ve İsmet pehlivanların güreşine gelmişti.

İsmet pehlivan, yağlandı, hemen meydanda bir iki dolandı. Menderes pehlivan vücuduna zeytinyağı yerine çift kuvvet Amerikan petrolu sürmeği tercih etti. İsmet pehlivan, bildiğimiz meşin kispet giymişti. Kırkpınar güreşlerinde bir yenilik yapmak isteyen Menderes pehlivan, Raman petrollerine batırılmış ve Amerikan yardımından temin edilmiş naylon kispet giymişti. Senelerce bu meydanda pençeleşerek attığı güreşlerden pek yorgun düşmüş görünen İsmet pehlivan, geçen seçimde kaybettiği başpehlivanlık kemerini tekrar almak istiyordu. Menderes cüsse kalıp kıyafet ve kuvvet bakımından, İsmet pehlivan da tecrübece daha üstün görünüyordu. Bir müddet elense çekerek birbirlerini denediler. Bir ara, sarma ile alta düşen İsmet pehlivan, dolma ile karşı koyarak ayağa kalktı. Yorgun görünüyordu. Nefes almak için meydanda dolanıp peşreve başladı. Bu yüzden hakem heyetinden bir ihtar aldı. Tekrar kapıştılar. Oyun sürerken; Menderes pehlivan, İsmet pehlivanı altında zaptetmeğe muvaffak olmuş, sonunda zor oyunu bozarak, İsmet pehlivanın sırtını yere getirmiştir. Menderes pehlivanın bu sene de Kırkpınar baş pehlivanı olduğu ilân edilince, meydandaki anti demokratik müzik âletleri davul ile zurna susturulmuş, bunun yerine Amerikan cazı mambo çalmağa, Menderes ve taraftarları da

Güzellik Müsabakamız

Gazetemiz bu sene güzellik kraliçesini seçmek için büyük bir müsabaka açmışır.

Güzeller! Dünya Güzellik Kraliçeliği tacı, belki de sizin başınıza konacak.

Maksadımız, memleketimizi temsil edecek, ve lehimizde yapacağı propagandalarla bizi dünyaya tanıtacak en sıkı karakterli güzeli seçmektir.

Müsabakaya katılacak güzellerde aranan vasıflar:

1 — Aşna fişnası hadden aşırı olmaya...
2 — Körpe ola, yaşı otuzu dolmaya...
3 — Hafif meşrep olmaya, ağır meşrep ola...
4 — Flörtü az ola ve dalgası duyulmaya...

Yukardaki vasıfları taşıyan güzellerimizin, gizli topoğrafik paftaları ile, yandan, önden ve arkadan, yani şeş cihetten çekilmiş fotoğraflarını, karakter ölçülerile birlikte acele göndermeleri rica olunur.

Seçilecek güzelin, yüzümüzü ak çıkarmaları için, kılı kırk yarılacağı evvelden bildirilir.

FOTOĞRAFLARINIZI ÇEKTİRİNİZ!

Güzellik yarışmalarına katılacak güzellerimiz, aşağıdaki fotoğrafhanelerde resimlerini çektirebilirler:

Foto - Şipşak: Taksim Meydanı, Seyyar Ahmet.
Git - Gel Fotoğraf Stüdyosu: İstiklâl Cad., Yol üzeri
Ebedî Hâtıra Fotoğrafhanesi: Yeni Cami, İstidacılar yanı.

VERILECEK HEDIYELER

Türkiye Güzellik Kraliçeliğini kazanacak kızımıza, memleketimizin tanınmış firmaları, aşağıda yazılı çeşitli hediyeler verecektir:

Evlenmeyi kolaylaştırma cemiyeti tarafından:

Kelepir bir koca.

Not: Bu müstakbel damat, muhtelif partilerden aday gösterilmemiştir. Üstelik Malatyalı ve Kırşehirli de değildir.

Halil Lûtfi Dördüncü Anonim, Kollektif, Komandit ve Limited Ortaklığı tarafından:

Kraliçe tarafından verilecek ziyafete iştirâk.

Adalet Cimcoz Maya tarafından:

İnce şifon dedikodular!

Kasım Gülek tarafından:

Tatlı bir yutkunma ve iç geçirme.

Sultanahmet camii ikinci imamı Hacı Hafız Hilmi tarafından:

İmam nikâhı kıyılacak ve göbeğine maaşallah yazılacaktır.

Ses - Kumaş mağazası sahibi Necmi Rıza Akısan tarafından:

İki parmak naylon (elbiselik).

Çiki çiki Bom sesleriyle, Kırkpınar çayırında mambo peşrevine başlamışlardır.

Bu coşuş İsmet pehlivanın tarafını tutanları fena halde kızdırmıştı. Meydanda iki taraf birbirine girdi. Kavgacıları ayırmanın imkânı yoktu. Bereket versin Köprülü Fuat pehlivan dış politikadaki maharetini burada da gösterdi:

— On üçünde kızı kirleten imam geliyor! Diye bağırınca, ses soluk kesildi. Bütün kavgacılar bir deliğe sindiler.

Menderes pehlivana başpehlivanlık kemeri ile, yedi yüz milyon dolarlık baş ödül verilirken, ben İsmet pehlivanı arıyordum.

Üzerinden sızan zeytinyağlardan sırılsıklam, İsmet pehlivan bir kenarda kurunmak için güneşliyordu.

— Kaybetmenizin sebebi nedir? Diye sordum.

Bana şu demeci verdiler:

— Güreşler kanunî şekilde cereyan etmiştir. Vaktiyle nisbî seçimi kabul etseydik, böyle sırtımız yere gelmezdi. Benim ustam namlı başpehlivanlardan meşhur Kazıkçı Bekirdir. Bir ters kazığa getirdim mi, iki dünya bir araya gelse çözemez. Ama bu sefer ben kazığa geldim!

Olaylar Alaylar

KIRŞEHİR

Sahibine kızıp, eşeğini döğmek diye bir ata sözü vardır. Şimdi iktidar, kendilerine oy vermedi diye Kırşehirlilere kızdığı için, Cumhuriyetten evvel müstakil sancak, Cumhuriyetten beri de vilâyet olan Kırşehiri kaza yapıyor.

Büyük hicivci Eşref'in kaymakam bulunduğu kazaya, Eşref'le araları açık olduğu için vali hiç uğramazmış. Son teftişinde de, vilâyet içindeki bütün kazalara uğradığı halde, Eşref'in kaymakam olduğu kazaya yine uğramayınca, buna fena halde kızan Eşref, şöyle bir mektup yazmış: «Son teftişinizde de kazamıza şeref vermediniz. Bundan sonraki teftişinizde inşallah kazaya uğramanızı temenni ederim.

Şimdi Kırşehiri kaza yapanlar, merak ediyorum, gelecek seçimde nasıl kazaya uğrayacaklar?

YİNE İNSAFLI

Malatya, bu sefer muhalefete oy verdi diye iki parçaya ayrılıyor. Bir daha aynı hataya işlerse parça parça edileceğine işarettir.

Kırşehir de kaza oluyor. Yine dua etmeli ki, kaza oluyor, ya köy yapsalardı?. Hani aslan bir gün kedi görmüş de:

— Yahu demiş, sen cinsimize benziyorsun ama, neden böyle ufalmış, küçülmüşsün?

Zavallı kedi de:

— İnsanoğullarının eline düşseydin, seni de görürdüm, demiş.

— Seni bu hale getiren insanoğulları da kim?

— Bir tanesi ormanda odun kesiyor.

Hayvanlar kralı aslan, kedi kardeşin intikamını almak için, kükreye kükreye ormana dalmış. Oduncuyu görünce:

— Kediyi sen mi öyle ufaltın? diye sormuş.

Oduncu:

— Şöyle yakına gel de cevap vereyim, demiş.

Aslan, yaklaşınca, ayağı, odun cunun kestiği ağacın yarığına girmiş. Oduncu birden yarıktaki kamayı çekince, aslanın ayağı yarıkta sıkışmış kalmış. Başının üstünde, gün ışığında pırıl pırıl parlayan baltayı gören aslan, bakmış ki, işin şakaya gelir tarafı yok, yalvarmağa başlamış:

— Aman insanoğlu... İstersen kuyruğumu, kulağımı kes... İstediğin kadar küçült, ama kedi kardeşten daha fazla ufaltma...

Kırşehirliler Demokratlara dua etsinler, isterlerse, Kırşehiri kaza değil, nahiye, nahiye değil köy bile yaparlardı!

REKLÂM

Her halde siz de sarî bir benzin reklâmının farkındasınızdır. Ne kadar benzin çeşidi varsa, çift kuvvetli, üstün kuvvetli, otomobile çifte, şoföre nara attırıyor, diye, gözümüzü, kulağımızı rahatsız etmek bahasına durmadan reklâmları yapılıyor. Benzinlerin faydalarını, lüzumunu anlatan bu reklâmlar biraz daha sürerse, hani nerede ise benzinle çamaşır, bulaşık yıkanacak, banyo yapılacak ve hat tâ benzin içeceğiz. Gör o zaman sen bizim motör kuvvetini... Alimallah levye koluna bir asılıp, ikinci vitesle, demokrasinin de, hürriyetin de üstünden geçer, dümdüz ederiz.

KÂĞIT BUHRANI

Memlekette her şeyde buhran olduğu gibi, bir de kâğıt buhranı var. Geçen gün, bir üfürükçüyü, güzel bir kadının göğsüne, bununa, kalçalarına yazı yazarken yakalamışlar.

— Ne yapıyorsun? Diye sormuşlar .

— İstida yazıyorum, demiş.

— Neye kâğıda yazmıyorsun?

— İzmit fabrikasının kâğıdında yazı okunmuyor, parlak kâğıt da piyasada yok.

— Peki, neye erkek vücuduna değil de kadın vücuduna?

— Dilekçemi hasıraltı etmesinler diye...

— Hepsine bir cevap buldun... Neye kadının eline, alnına yazmadın da, beline, göbeğine yazdın?

— Mahrem bir istida, zata mahsus gidecek de...

Hoca, imzayı basmağa vakit kalmadan yakalanmış. Ne ceza vereceklerini bilmem ama, her halde hem zeki, hem zevk ehli adam...

NİÇİN KAYBETTİ?

Kasım Gülek seçimlerden evvel, milyoner bir mihrace edasiyle «Seçimlerde partimiz için hangi kadın çok çahşırsa, onunla evleneceğim» demişti. Kadınların böyle bir felâkete uğramamak için Halk Partisini tutmadığı, bu yüzden de C. H. P. nin kaybettiği anlaşılmıştır.

Seçimlerden sonra, niçin hâlâ evlenmediğini soran bir arkadaşına, ebedi bekâr Kasım Gülek şu cevabı vermiştir:

— Şimdilik muhalefet cephesini idare ediyorum. İki cepheyi birden idare edemem.

ADAMI YOK?

Siz hâlâ 955 te İstanbul vilâyeti ile Belediye reisliği birbirinden ayrılacak diye bekleyip durun. Ankarada Belediye Meclisi, tam belediye reis seçimi yapacakken, Dahiliye Vekâletinin emriyle, Ankara Valisi Kemal Aygün, Ankara belediye reisliğine tayin olunuyor. Şimdi tamam mı?.. Bekleyin 955 i bakalım. Bizim bazı büyük adamlarımız, sirklerde jönklör denilen, hani altı yedi topla birden oynayan canbazlara benzerler. Siz iki karpuzu değil, bir karpuzu iki koltuğunuza sığdıramazsınız, onlar serçe parmaklarında karpuz arabası taşırlar.

İnsan düşünüyor, iki üç işi bir adama verdiklerine göre, memlekette adam mı yook, yoksa, adam var da yapılacak iş mi yok. Belediyelerimizin haline bakılırsa, hem iş yok, hem de adamlarda iş yok...

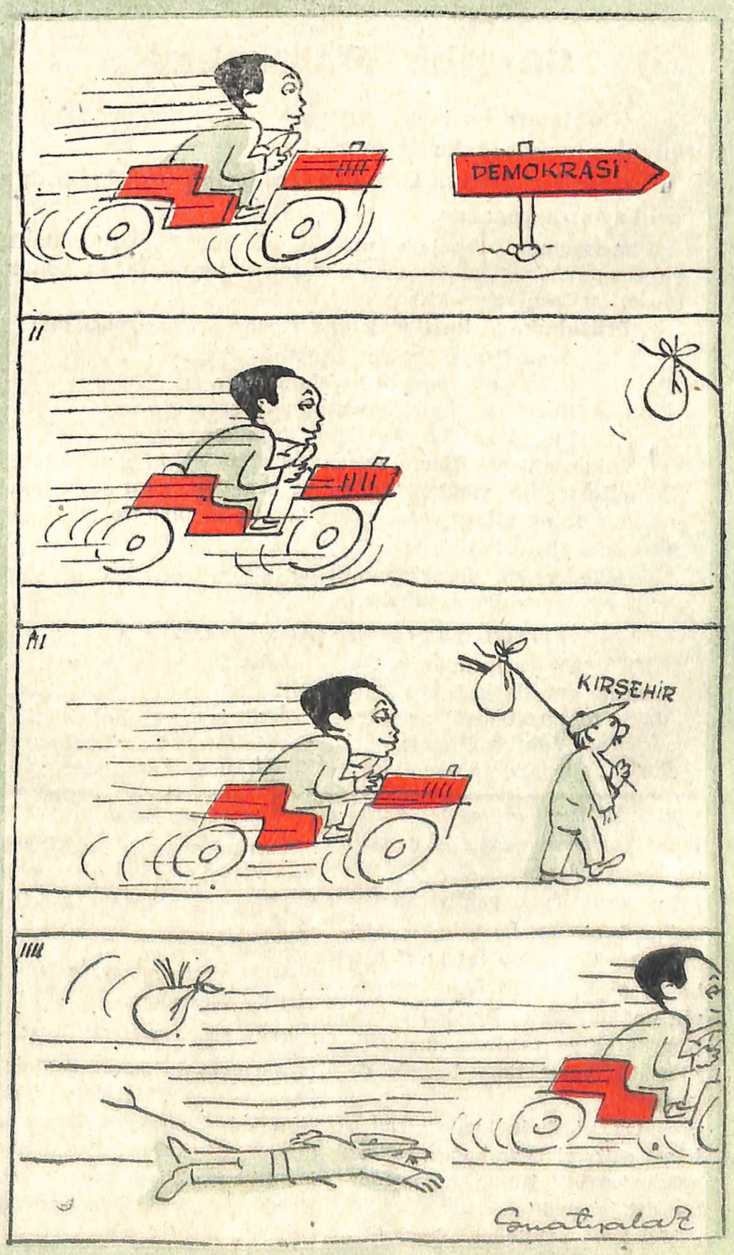

KAZA!..

Fayda

İkramiyeli, tombolalı bankalardan birinin müdürü, şube müdüriyle konuşuyordu:

— Sanki şu gazetelere verdiğimiz ilânların faydası olur mu acaba?

Şube müdürü içini çekti:

— Olmaz olur mu? Ben gençliğimde bir mağazada çalışıyordum. Mağazaya gece bekçisi alacağımızı ilân etmiştik. Ayına kalmadı, mağaza soyuldu...

EVET EFENDİM

Boşanma dâvasındaydılar. Hâkim, erkeğe sordu:

— Daha evvel başka bir mahkûmiyetiniz var mı?

Koca tasdik etti:

— Evet efendim, bir kere daha evlenmiştim...

YURTTAN SESLER

Ankara radyosunu dinliyorlardı. Vahdet Gültekin:

— Bak, dedi, şimdi yurttan sesler dinliyoruz...

Cemil Cahit Cem:

— İnanma yahu, dedi, ahsız, ofsuz yurttan sesler olur mu?

— Unutmayın, bana sadece ressam gözü ile bakacaksınız!.. (Suat Yalaz)

Marifet

İŞ için sık sık seyyahate giden bir tüccar, yine böyle üç hafta süren bir ayrılıktan sonra eve dönünce karısını, o gece başına gelen hâdiseden dolayı büyük bir keder içinde buldu:

— Anlatsana hayatım ne oldu böyle?

Kadın gözyaşları içinde kendini kocasının kollarına atarak:

— Mahvolduk, mahvolduk, dün gece evimizi soyup soğana çevirdiler, dedi.

— Peki ama sen nerede idin?

— Ben yatağımda uyuyordum. Hiç, ama hiç bir ses duymadım.

— Olur şey değil!

— Ben de senin gibi bir türlü inanamıyorum.

— Herhalde polise haber verdin.

— Elbette, hemen haber verdim. Komiser bugün telefonla hırsızı yakaladıklarını ve adamın da suçunu itiraf ettiğini bildirdi.

— Çaldığı eşyaları da bulmuşlar mı?

— Bilmiyorum ,onu sormadım. Ben de şimdi karakola onu öğrenmeğe gidecektim.

Adam, karısını kollarından tutup:

— Yok yok karıcığım, sen sakın yorulma, diyerek evden fırlar, merdivenlerden bir nefeste iner ve soluk soluğa karakolun kapısında niçeri dalar:

— Komiser bey, komiser bey, der. Ben dün gece soyulan evin sahibiyim, hırsızı yakaladığınızı duydum, onunla bir dakika görüşebilir miyim?

— Olur ama bu kadar telâşa lüzum yok, merak etmeyin kaçamaz.

— Onun için değil, karım gelmeden bir şey soracağım da.

— Ne soracaksınız?

— Karımı uyandırmadan gece yarısı eve nasıl girdiğini öğrenmek istiyorum.

Yıldızda Malta köşkünde kampa çekilen Millî futbol takımımızın günlük hayatından bir kaç sahne:

Dinlenme..

Maçı..

Eğzersizi..

İncelemei.. (Yalçın Çetin)

★ HİKÂYE ★

3 HASTALIĞI..

BAYAĞI aklı başında, iyi, hoş bir çocuktu. Fakültenin son sınıfında bu hastalığa tutuldu. Uzun zaman hastalığını bizden sakladı. Ama onda bir acaiplik seziyorduk. İkide birde etrafına tuhaf tuhaf bakıyor, bir şeyler hesaplıyor, sonra da okuyup üflemeğe başlıyordu. İlkin alaya aldık, bizden kaçmağa, yalnız başına dolaşmağa başladı. Biz de üstüne varmadık, kendi haline bıraktık.

Sonra sonra, hastalığını öğrendik. Zavallı çocuk üç hastalığına tutulmuştu. Etrafında ne görse, ne duysa mutlaka bir üçe bağlıyordu. Sonra da üçlerle çepçevre çevrildiğini görüyor,, korkudan şahadet getirmeğe selâmün kavle okumağa başlıyordu. Sözün gelişi:

— Bugün ayın kaçı? Diye soruyor, biz de ona:

— Bugün haziranın on ikisi, desek, o zaman hemen «on iki... yani bir ile iki, bir iki daha üç eder» diye hemen Eşhedüenlâ... diye başlıyordu Kelimei şahadete!

Biz ne söylesek, ne yapar ne eder, mutlaka içinden bir üç çıkarırdı.

— İsminiz?

— Ali...

— Ya!.. Demek isminiz Ali...

Sonra içinden hesaplamağa başlardı: Ali, üç harfle yazılır, Kulhuvallahi ehat...»

Bir kahveye gitsek otursak, mutlaka üç pencere, üç masa, üç müşteri bulur, salâtı selâm getirmeğe başlardı. Hastalık gittikçe arttı. Onu bu dertten kurtarmak için üçsüz yerlere götürürdük. Ama yine o arar. tarar, bir üç bulurdu. Bindiğimiz taksinin numarası 23163 olsa, satıları toplar on beşi bulur:

— On beş üç ile kabil-i taksim... Lâhavle velâkuvvete illâbillâh!. Diye okumağa, üflemeğe başlardı. Artık insanları da üç görmeğe, iki kulak bir burun eder üç, iki göz bir ağız eder üç diye azıtmağa başladı. Kendisine:

— Kardeşim, yapma, etme!.. Böyle şey olmaz, Bu herhalde bir ruh hastalığı. Kendi kendini tedaviye çalış! dedik.

Hem de Fen Fakültesinde, müsbet kafalı bir arkadaştı. Bizim lâflarımıza:

— Biliyorum, derdi, haklısınız. Hasta olduğumu ben de anlıyorum ama, elimde değil. Nereye gitsem, nereye baksam hep üç görüyorum. Bu yüzden kitap okuyamaz oldum.

Üçler gözümde dizililiyor. Aslı olmadığını bildiğim halde, kendi kendimi inandıramıyorum.

Arkadaşlardan biri, belki ruhî bir tesiri olur diye:

— Seni bir hocaya götürelim, dedi.

Aramış, taramış böyle bir hoca bulmuş. Kalktık, hep beraber hocaya gittik.

Hoca bir sedirde oturuyordu. Biz de yerlere diz çöktük. Daha lâf söylemeğe kalmadan bizim arkadaş mırıldanmağa başladı:

— Biz hocaya üç kişi geldik. Hoca bir, karısı iki, çocuğu üç. Masanın üstünde dört bardak var, biri kırılsa üç kalır. İnnallahe maassabirin... Eşhedüenlâ ilâhe...

Hoca:

— Hanginiz hasta? Diye sordu

EŞEK name

İnsanın ömrü

TANRI dünyayı yarattığı zaman, bütün canlılara ayni yıl ömür verecekmiş. Bütün canlıların, otuzar yıl yaşamalarını uygun görmüş.

Tanrının emrini almak için evvelâ huzura öküz girmiş.

Tanrı:

— Sana otuz yıllık ömür nasip ettim! Deyince öküz secdeye kapanıp yalvarmağa başlamış:

— Aman Tanrım! Bana acı... Ben otuz yıl, insan oğlunun elinde ne yaparım?.. Beni mahvederler. Benim gibi bir öküze on beş yıl yeter de artar bile.

Tanrı öküzün yakarışlarını kabul etmiş. Arkadan köpek huzura kabul olunmuş. Tanrı, köpeğe de otuz yıl ömür vermiş. Köpek secdeye varıp:

— Merhamet Ulu Tanrım! Merhamet!.. Diye yalvarmış, bu insanoğulları otuz yılda beni ne hale korlaar? Benim gibi bir köpeğe on beş yıl yaşamak bile çok.

Tanrı, köpeğin yalvarımlarını da kabul etmiş, Arkadan eşek gelmiş. Ona da Tanrı, emrini bildirmiş. Zavallı eşek:

— Ulu Tanrım! Demiş. Bir garip eşek insanların otuz yıl işkencesine nasıl dayanabilir?

Tanrı eşeğin de dileğini kabul ettikten sonra, huzuruna gelen insanoğluna:

— Ya kulum!.. Sana otuz yıl ömür ihsan ettim! Buyurmuş.

İnsanoğlu, gözlerinden kanlı yaşlar akıtarak secdeye kapanmış:

— Aman Büyük Tanrım! Demiş ben otuz yılda ne iş yapabilirim ki... Bukadar zamanda, bir partiden öbür partiye bile geçemem!.. İktidarda kalmağa bile doyamam!

Tanrı buyurmuş:

— Peki öyle ise, sana öküzden artan on beş yılı da verdim.

— Acıyın bana Tanrım!.. Ben kırk beş yılda oturduğum koltuğu bile ısıtamam.

— Köpekten artan on beş yıl da senin olsun.

— Ulu'ların Ulusu Tanrım!.. Dünya yüzünde biraz nefes almıyayım mı?

— Haydi, eşekten artan on beş yıl da senin olsun!

İnsanoğlu, eşeğin ömrünü de alınca: «On beş yıl eşeklik bütün bir ömre bedeldir» diye düşünmüş, tekrar secdeye kapanıp, yetmiş beş yıllık ömrü kabul etmiş.

Köy.. Köylü.. Köycü!..

(Suat Yalaz)

Sağına, soluna okuyup üfleyen arkadaşımızı gösterdik.

— Hastalığı nedir?

— Hoca efendi, her şeyi üç görüyor, sonra da durmadan salâtâ selâm şahadet getiriyor. Akşama kadar hep böyle...

— Günde kaç defa şahadet getirir, dua okur?

— İki yüz, üç yüz, dört yüz...

Hoca, oturduğu post üzerinde diz değiştirdi, sakalını sıvazladı.

— Bu fena bir şey değil ki, dedi. Daha fazla okusun!.. Keşke herkes böyle hasta olsa... Keşke arkadaşınız üç yerine üç yüz hastalığına tutulsa...

Bizim arkadaş tutturmuştu:

— Hocanın iki bıyığı, bir de sakalı eder üç Eşhedüen lâilâhe..

Hoca son söz olarak:

— Arkadaşınız ermiş, üçlere karışmış, dedi .

Hocada iş olmadığını anlamıştık. Arkadaşımızın hastalığı gittikçe artıyordu. Bir psikanaliz doktoruna başvurduk. Pariste tahsil etmiş, genç, güzel, sarışın bir kadın... Arkadaşımızın hastalığını anlatınca, bize:

— Siz bekleme salonunda oturun! dedi.

Onlar, beraber içeri girdiler. Bekleriz, bekleriz, giren çıkan yok... Aradan iki saat mi geçti, üç saat mi geçti, kapı açıldı, önde bizim arkadaş, arkada bayan doktor göründüler.

Arkadaş doktora:

— Çok teşekkür ederim, diyor, doktor da:

— Üç günde bir gelip, üç saat kalacaksınız, diyordu.

Ama bizimkinde üçleri duyunca, hiç bir değişiklik olmuyordu.

Dışarı çıktık. Arkadaş birden değişmişti. Yaka, paça bozulmuş, kravat bir yana, saçlar darmadağın... Ha, sahi, size bizim arkadaşın, kıbâlde bir adam olduğunu anlatmadım. Boy bir metre seksen iki santim, seksen beş kilo. Birisine kızdı mı, basket topu gibi tutar, fırlatırdı. Tunç renkli, keskin çizgili, sırım gibi oğlan...

Merakla sorduk:

— Anlat yahu, ne oldu?

Bir de utanğaçtır. Biz:

—Anlat! Diye ısrar edince, o:

—Çok yaman doktor, iyi anlıyor... diyordu.

Zorladık, sıkıştırdık, anlatmağa başladı:

— Beni loş bir odaya götürdü. Karşı karşıya oturduk. «Anlat!» dedi. «Ne anlatayım?» dedim. «Ne istersen anlat!» dedi. Ben de başladım şuradan buradan anlatmağa... Anlattım, anlattım. Bir ara «Kadınlarla aran nasıldır?» diye sordu. Ben de söyledim: «Ben lise talebesi iken evlendim. Üniversiteye İstanbula gelirken, karım, İstanbulun kadınları güzelmiş, hem de oynak şeylermiş... Sen bana ihanet edersin, dedi. Ben de etmem, diye söz verdim. Yemin ettim. O gün bugün, dört senedir İstanbuldayım, kadınlara dönüp bakmıyorum.»

Doktor, kalın perdeleri çekti. Oda büsbütün karanlıklaştı. Bana, uzan şuraya! diye divanı gösterdi. Uzandım. O da yanıma oturdu. Bak, dedi, şimdi senin hastalığın belli oldu, karını çok seviyorsun. Sözüne de sadık bir erkeksin... Aranızda bir üçüncü kadın girmemesi düşüncesi şuur altına işlemiş. Bu, üçüncü insan korkusu, şuurunun altında büyüye büyüye işte böyle olmuşsun...

Eliyle kravatımı çözdü. Kendini gevşek bırak! Dedi. Zaten ben de yavaş yavaş gevşeyordum. Doktor, bende de ayni hastalık var, hastalığı teşhis ettim ama, tedavi edemiyorum, dedi., Meğer, zavallı kadında da on beş hastalığı varmış. O da nereye baksa, ne işitse, ne görse, hep on beşle karşılaşırmış.

Biz arkadaşa:

— Eeee, sonra? Diye sorduk.

— Sonrası... işte böyle dedi, sustu.

Aradan bir kaç zaman geçince, arkadaş üç hastalığından kurtulmuş, fakat bu sefer de dört hastalığına tutulmuştu. Şimdi her yerde ille bir dört bulup çıkarıyordu.

Bir akşam üzeri acele acele giderken gördük.

— Nereye gidiyorsun böyle?

— Ah, sorma, dedi. Bizim doktor var ya, zavallı kadın on altı hastalığına tutuldu, onu yoklamağa gidiyorum.

Sonra kendi kendine söylenmeğe başladı:

— Dört kere dört on altı eder. Dört... Eşhedüenlâ...

Seneler var göremedim onu... Hoca efendi onun için «Üçlere karışmış» demişti. Belki de şimdiye kadar kırklara karışmıştır. Kırk... kırkta on, dört kere var.. Ya sabur ya selâmet!..

Erenler

Büyük Bir San'at Hadisesi

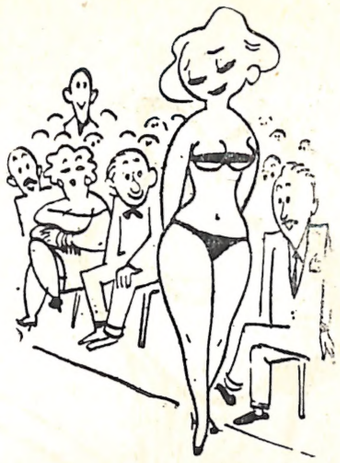

İstanbuldaki defilede yer yerinden oynadı

★

Röportajı yapan : Zeynep ZİLLİ

EVLENMEYİ Kolaylaştırma Cemiyetinin tertip ettiği defile, sanat hayatımızda unutulmaz bir gün olarak yaşıyacaktır. Bilhassa eski işleme ve işletmecilerin gösterisi, müşterilerin parmaklarını ısırtacak ve ağızlarının sularını akıtacak mükemmellikte idi.

Defile saat on beşte başlıyacaktı. Fakat Jale saçlarını zamanında ondüle yaptıramadığı, Ayten de «Acısız Kıl Alma Enstitüsü» nde fazla kaldığı için gösterilere, zamanından iki saat sonra başlanabildi.

Sabahın erken saatinden itibaren her taraf tıklım tıklım dolmuştu. Şehrin zevk sahibi; güzelden ve güzellikten anlayan erkekleri, birbirlerinin sırtına çıkmışlar, iki saattir durmadan yalanıp yutkunup duruyorlardı.

Tabancaları cepte, kendileri cipte, elleri copta zabıta kuvvetimiz, kızları kaçırmak ihtimallerini düşünerek jandarmaların başında nöbet bekliyorlardı. Artık sabırsızlanan seçkin ve geçkin bütün seyirciler:

— Kızları isteriz! Diye bağırmağa, ıslık çalmağa el ve ayak temposu ile muhalefete başladılar:

— Sayın misafirlerimiz! Diye bir ses duyuldu. Fakat seyirciler:

— Traşı bırak, biz memlekette müsbet iş istiyoruz!.. Diye bağırınca, gösteriler ve göstermeler başladı.

Her çıkan kızın giydiği elbisenin adı, hoparlörle bildiriliyordu. Nihayet, hoparlörden bir hırıltı, etrafta bir dırıltı duyuldu:

— Lokman Hekimin ye dediği!

Bir yanından baktın mı, rontgen gibi insanın iç işletmelerini gösteren, incecikten bir gecelik içinde bir huri sökün etti.

— Allah Allah!.. Sesleri yükseldi. İki yaşlı seyirciye inme indi. Bir kaç kişi de çarpıldı. Kibar seyirciler arasında bir fısıltı dolaştı.

— Lokman Hekim haklı.

— Ağzının tadını biliyormuş merhum!

Hoparlör, yeni geleni tanıttı:

— Sayın bayanlar baylar! Şimdi göreceğiniz model, yazlık bir sokak kıyafeti: Düttürü Leylâ...

Hani bir şarkı vardır:

Döktürü, döktürü ,döktürü yavrum heyy!..

İşte bu türkünün melodisine uygun: döktüreeee döktüre, vücudunun bütün ölçülerini veren daracık bir emprime içindeki model, tatlı bir rüya gibi gelip geçti.

Daha onun sersemliği geçmeden, hoparlörde yeni model takdim edildi:

— Ye beni!..

Soyulmuş muz gibi bir kız ortaya çıktı. Seyircilerden takdir sesleri yükseldi:

— Yerim seni! Hem de çiy çiy!..

— O yenilmez, içilir. Âb-ı hayat!..

Arkadan da «Anasına bak kızını al», «Kenarın dilberi» modelleri teşhir edildi.

— Sayın bayanlar, baylar! Bir gelinlik: Yeme de yanında yat!..

Yanımda biri:

— Herhalde bu gelinlik, zengin bir morukla evlenecek kızlar için yapılmış dedi.

— Şimdi bir mayo modeli: Deniz Kızı!..

Seyircilerin hemen çoğu yere serilmişti. Deniz Kızı isimli model bir şiir okumağa başladı:

Kunduramın tekini,
Düze ektim ekini,
Ağzının suyu aksın;
Giydim mayo bikini!

Buraya kadar işler yolunda giderken «Yedi veren» isimli sabahlık ile bir model salona girince, herkes birbirine girdi. Artık kimsede fren kalmamıştı. Bereket, radyolu ve otomobilli polis ekipleri geldi, itfaiye yetişip su sıktı da, seyirciler zorla dağıtılabildi!

CİNGÖZ

C.U.
161
VATAN

irk! (Neemi Riza)

Kadın Olan Erkeğin HATIRALARI

Yazan: İllâllah Şerrinden

— 3 —

— Aman doktor, gözüm görmesin, dayanamam. Ne olur, eter koklat.

— Lüzumu yok. Kalk...

— Ne o? Vaz mı geçtin? Yapamıcaksın ha?... Tabii, ben biliyordum zaten. Ne de olsa sıkı erkeğim, değiştirmek zor.

— Oldu bitti...

— Sahi mi? Ben kadın mı oldum mu şimdi?

— Oldun ya...

— Ne çabuk?

— Senin gibi erkeğin kadın olması bu kadar sürer.

— Kadın olduğuma inanamıyorum.

— Kendinde bir eksiklik hissetmiyor musun?

— Şey, içimde bir oynaklık hissediyorum...

— Tamam kadın oldun. Çık şu kantara bakalım...

Kantara çıktım, tarttı:

— Yetmiş iki kilo geliyorsun. Eskiden ne kadardın?

— Aç karnıma sekseni geçerdim... Vay anasını, doktor, amma zayıflamışım haaa...

— Sana acıdım yoksa... İstesem, yok ederdim.

— Bana bak doktor, beni, Halk Partisi yok edemedi. Sen mi oluyormuşsun?... Sahi söyle, kadın mıyım?

— Git kendini muayene et istersen...

Kendimi yokladım, a... Sahiden kadın olmuşum. İçime bir gariplik, bir hüzün çökmesin mi?...

— Bak doktor, dedim, sonra kalleşlik eder de, beni tekrar erkek yapmazsan...

— Merak etme, yaparım, ama bir kere kadınlığa alışır da, beleşten yaşamanın yolunu öğrenirsen, artık erkek olacağını sanmıyorum.

Sayın doktora teşekkür edip ayrıldım. Doğru, meşhur kadın terzisi Lütfiye'ye gittim.

— Lûtfiyeciğim.

— A ayol, sesine ne olmuş senin öyle?

— Ne olmuş? Vallahi seçim nutku filân çekmedim...

— İncelmiş te...

— İncelir ya... Haberin yok mu, ben kadın oldum!

Yanında duran Fitne Fücur Adalet Cimcoz'a döndü:

— Hadi, hadi, dedi, şuna bak, kadın oldum diye bizi kandırıp harîmi ismetimize girmek istiyor!

— Vallahi değil, eğer öyle harîmi isteminize girmeğe niyetim varsa, ayaklarım kırılsın.

— Ayol, sen ne kararsız şeysin. Ticaret vekâletinin kâr hadleri kararnamesi gibi ikide birde değişiyorsun.

— Öyle icabetti çicim...

— İnanmam, göster bakayım!

Memelerimi gösterdim.

— Takma, dedi.

— Takma, makma... Meme ya... Hem de hiç olmazsa memeye benziyor. Kırk senedir erkeğim, bu kadar tramvaya, otobüse bindim, daha böyle, kendi memelerim gibi meme görmedim. Hiç olmazsa, sarkık değil, pürsük değil.

— E, peki, o kıllar ne?

— O kadar olacak cicim, erkek bozması karı bu kadar olur. Hem bizim soyumuza dudu karışmış.

— Çok fazla... Güzellik enstitüsüne git te aldır onları...

— A cicim, sen benim kadar anlayacak değilsin ya... Ben daha on dakika evvel erkektim. Erkeklerin bazısı, böylesinden hoşlanır.

— Vallahi de billahi de senin kadın olduğuna inanamıyorum.

Kendisini tas tamam inandırınca, hoşafın yağı kesildi.

— Ah, keşke, ben de erkek olsaydım, dedi.

— Ah Adaletçiğim, sen kadından da sanki nerenden belli?...

— Bak kâfire, beni kızdırıp, isbat etmemi istiyor. Ne olsa erkek bozması değil mi? Cinsi kurusun. Ayol, benim nüfus kâğıdımda bile cinsim kadın diye yazıyor.

— Nüfus memuru, sana iltimas etmiş. Kimbilir, Demokrat Partiden tavsiye mektubu mu getirdin, nedir...

Terzi Lûtfiye:

— Söyle nonoşum, dedi, tayyör mü diktireceksin?

— Yooo... Benim öyle, dikişe biçkiye vaktim yok. Erkek elbiseleri içinde rahatsız oluyorum. Bana hemen bir kadın elbisesi ver.

— Bizde hazır bulunmaz, kapalı çarşıya git. Ama dur bakayım, bir tane olacak...

Lûtfiye Hanım, az açık olmuş diye bir müşterisinin beğenmediği bir elbiseyi bana giydirdi. Ameliyat yerlerime kadar meydana çıktı.

— Dar, geliyor, dedim.

— Daha iyi, dedi, senin basenlerin geniş, yürürken külotun çizgileri belli olur.

— İyi ama, utanırım böyle...

(Sonu var)

— Yarabbi!.. Mebus listesine sokmadın, bari piyango listesine şok beni!..

(Necmi Rıza)

Kadın Olan Erkeğin HATIRALARI

Yazan: İllâllah Şerrinden

— 3 —

— Aman doktor, gözüm görmesin, dayanamam. Ne olur, eter koklat.

— Lüzumu yok. Kalk...

— Ne o? Vaz mı geçtin? Yapamıcaksın ha?... Tabii, ben biliyordum zaten. Ne de olsa sıkı erkeğim, değiştirmek zor.

— Oldu bitti...

— Sahi mi? Ben kadın mı oldum mu şimdi?

— Oldun ya...

— Ne çabuk?

— Senin gibi erkeğin kadın olması bu kadar sürer.

— Kadın olduğuma inanamıyorum.

— Kendinde bir eksiklik hissetmiyor musun?

— Şey, içimde bir oynaklık hissediyorum...

— Tamam kadın oldun. Çık şu kantara bakalım...

Kantara çıktım, tarttı:

— Yetmiş iki kilo geliyorsun. Eskiden ne kadardın?

— Aç karnıma sekseni geçerdim... Vay anasını, doktor, amma zayıflamışım haaa...

— Sana acıdım yoksa... İstesem, yok ederdim.

— Bana bak doktor, beni, Halk Partisi yok edemedi. Sen mi oluyormuşsun?... Sahi söyle, kadın mıyım?

— Git kendini muayene et istersen...

Kendimi yokladım, a... Sahiden kadın olmuşum. İçime bir gariplik, bir hüzün çökmesin mi?...

— Bak doktor, dedim, sonra kalleşlik eder de, beni tekrar erkek yapmazsan...

— Merak etme, yaparım, ama bir kere kadınlığa alışır da, beleşten yaşamanın yolunu öğrenirsen, artık erkek olacağını sanmıyorum.

Sayın doktora teşekkür edip ayrıldım. Doğru, meşhur kadın terzisi Lütfiye'ye gittim.

— Lûtfiyeciğim.

— A ayol, sesine ne olmuş senin öyle?

— Ne olmuş? Vallahi seçim nutku filân çekmedim...

— İncelmiş te...

— İncelir ya... Haberin yok mu, ben kadın oldum!

Yanında duran Fitne Fücur Adalet Cimcoz'a döndü:

— Hadi, hadi, dedi, şuna bak, kadın oldum diye bizi kandırıp harîmi ismetimize girmek istiyor!

— Vallahi değil, eğer öyle harimi isteminize girmeğe niyetim varsa, ayaklarım kırılsın.

— Ayol, sen ne kararsız şeysin. Ticaret vekâletinin kâr hadleri kararnamesi gibi ikide bir de değişiyorsun.

— Öyle icabetti çicim...

— İnanmam, göster bakayım!

Memelerimi gösterdim.

— Takma, dedi.

— Takma, makma... Meme ya... Hem de hiç olmazsa memeye benziyor. Kırk senedir erkeğim, bu kadar tramvaya, otobüse bindim, daha böyle, kendi memelerim gibi meme görmedim. Hiç olmazsa, sarkık değil, pürsük değil.

— E, peki, o kıllar ne?

— O kadar olacak cicim, erkek bozması karı bu kadar olur. Hem bizim soyumuza dudu karışmış.

— Çok fazla... Güzellik enstitüsüne git te aldır onları...

— A cicim, sen benim kadar anlayacak değilsin ya... Ben daha on dakika evvel erkektim. Erkeklerin bazısı, böylesinden hoşlanır.

— Vallahi de billahi de senin kadın olduğuna inanamıyorum.

Kendisini tas tamam inandırınca, hoşafın yağı kesildi.

— Ah, keşke, ben de erkek olsaydım, dedi.

— Ah Adaletçiğim, sen kadından da sanki nerenden belli?...

— Bak kâfire, beni kızdırıp, isbat etmemi istiyor. Ne olsa erkek bozması değil mi? Cinsi kurusun. Ayol, benim nüfus kâğıdımda bile cinsim kadın diye yazıyor.

— Nüfus memuru, sana iltimas etmiş. Kimbilir, Demokrat Partiden tavsiye mektubu mu getirdin, nedir...

Terzi Lûtfiye:

— Söyle nonoşum, dedi, tayyör mü diktireceksin?

— Yooo... Benim öyle, dikişe biçkiye vaktim yok. Erkek elbiseleri içinde rahatsız oluyorum. Bana hemen bir kadın elbisesi ver.

— Bizde hazır bulunmaz, kapalı çarşıya git. Ama dur bakayım, bir tane olacak...

Lûtfiye Hanım, az açık olmuş diye bir müşterisinin beğenmediği bir elbiseyi bana giydirdi. Ameliyat yerlerime kadar meydana çıktı.

— Dar, geliyor, dedim.

— Daha iyi, dedi, senin basenlerin geniş, yürürken külotun çizgileri belli olur.

— İyi ama, utanırım böyle...

(Sonu var)

— Yarabbi!.. Mebus listesine sokmadın, bari piyango listesine şok beni!..

(Necmi Rıza)

Eski Türk Mizahından

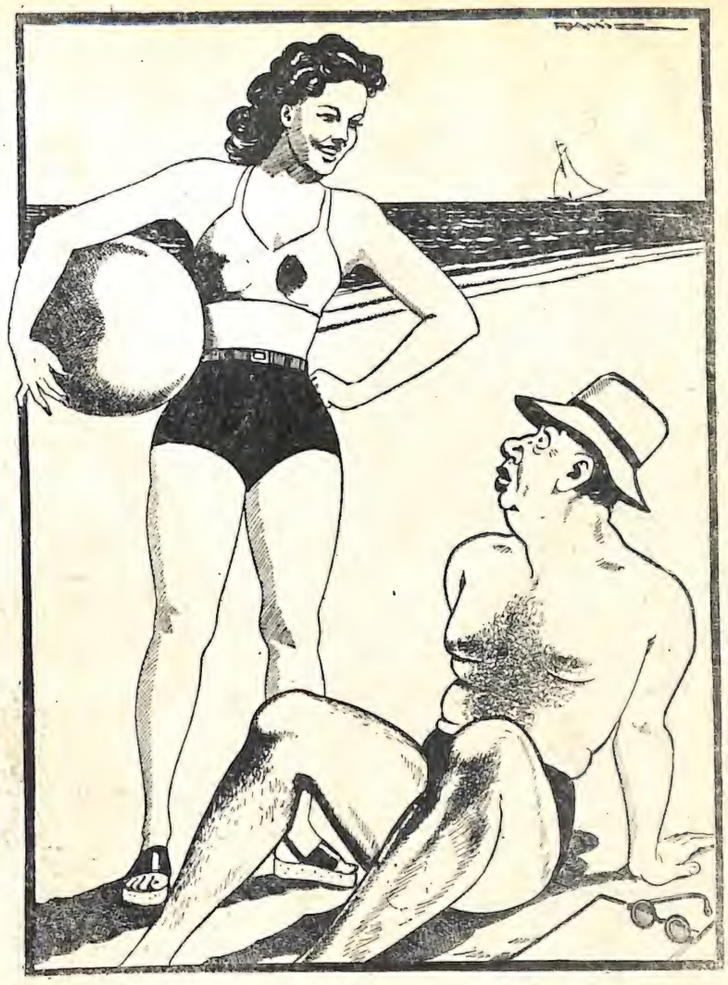

Erkek — Suratın Araba döndü..
Kız — Zararı yok, yüz karası şimdi moda!..

(Ramiz Gökçe)

Hikâye :

inat

Firuz beyin zevcesi Nuran hanım, daha serin olduğu için, köşkün arka tarafındaki koruluğa çekilmiş, denizde bir yaprağını bile açıp okumadığı bir kitap, vakit vakit bilek saatine bakarak düşünüyor.

Saat bire çeyrek var!.. Nerede ise kocası gelecek. Onu neden bu kadar helecanla, tehalükle bekliyor? Beş sene evlilikten son ra, nişanlısını bekliyen bir genç kız gibi, kalbi neden böyle çarpıyor?

Firuz'u sevmiyor değil. Lâkin heyecanı ne aşk, ne hasret!.. Firuz, bugün, yeni ısmarladıkları balo esvabını getirecek!

Yoldan geçen otomobillerin korna seslerine kulak kabartıyor, kendi otomobillerinin boru sesini seçmeğe çalışıyor.

Dakikalar geçtikçe Nuran'ı, endişeler sarıyordu. Saat bire gelmişti. Firuz bu kadar geç kalmazdı. Belki de karısını üzmek için otomobile sürat vermemişti.

Oturmaktan canı sıkıldı. İhtimal Firuz'un işi çıkmış, öğle yemeğine gelmekten vaz geçmişti. Artık onu beklemeyip sofraya oturacaktı.

Hizmetçiye haber verdikten sonra, yemek odasına girdi, sofra ya otururken Firuz, kapıdan göründü, fakat eli boştu. Nuran'ın yüzü sarardı.

— Esvabım?.. Esvabım nerede?..

— Ha, bak, acele ile hatırıma gelmedi. Otomobilde unuttum.

— Otomobili garaja çektin mi?

— Hayır. Bahçenin önünde bıraktım.

Nuran'ın, damarlarındaki kan çekilivermişti:

— Peki ama esvabım!.. Ya çalarlarsa?. Hizmetçiyi göndereyim.

— Karnım çok aç. Hizmetçi, evvelâ yemeği getirsin!

— Öyle ise ben gidip alayım.

— Rica ederim Nuran, böyle saçma şeyler için rahatsız olmakta mâna yok... Haydi soğutmadan yemeğini ye!

Nuran, kocasının tabiatını biliyordu, üzerine düşerse, o inadı arttıracak, kavgaya başlıyacaklardı. Fakat içi içine sığmıyordu. Lokma boğazında tıkanıyor, elleri titriyor, parmakları çatal, kaşık tutamıyordu. Heyecanını, endişesini Firuz'a hissettirmemek için, lâkayıt görünmeğe çabalıyor, onunla alay ediyordu:

— Otomobili bahçenin önünde bıraktın öyle mi? İyi cesaret doğrusu... Üç bin liralık otomobili kime emniyet ettin? Vah, Firuzcuğum, daha hevesini de almamıştın... Burası Allahın dağı, her cins insan geçiyor? Ya bir otomobil meraklısı da geçerse?..

Bunları söylerken gülüyor ve gülerken de zihninden bin bir şey geçiyordu.

Firuz, yemeklerden sonra kahveya pek ehemmiyet vermezken o gün kahvesini ağır ağır, sindire sindire içti. Şezlonga yaslandı, gerindi, esnedi.

Nuran, onun bu lâkaydisi ve inadı karşısında tırnaklarını avucuna batırıyor, ağlamamak için dişlerini sıkıyordu.

Firuz, nihayet kalkmıştı. Bir kanape üzerine attığı ceketini giyerken, lütfen karısına müsaade etti:

— Haydi git, esvabını al.

Nuran koşar gibi odadan çıkmıştı. Firuz da arkasından yürüdü. Köşkün önündeki kamariyeden geçip kapıya doğru ilerlediler.

Firuz, demir kapıyı açtı ve açar açmaz olduğu yerde mıhlandı kaldı: Otomobil yoktu. Yalnız yolun kenarında bir ucu yırtılmış bir paket duruyordu! Hırsızlar, işlerine yaramadığı için olacak, Nuran'ın esvabını almamış, yere atmışlardı.

Ercümend EKREM

Bayan Milyoner — Güya biz çılgınca para sarfediyormuşuz!..
Bayan Milyarder — Haltetmişler!.. Daha dün, bir hayır kurumu için kocamdan para istemeğe geldiler de koğduk!..

(Cemal Nadir)

BİLİRMİŞ

Adam, umulmadık bir anda evine dönüverdi ve... karısını zamparasiyle yakaladı. Apollo sirkine gideliberi artan bir kabadayılıkla kükredi:

— Alçak herif, nihayet yakaladım seni. Hem de karımla... Şimdi ne yapacaksın bakalım?

Öteki, soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Sen beş dakika dışarı çık, ben bilirim ne yapacağımı...

— Nereye devam ediyorsun?..
— Kışın sinemaya devam ediyorum... Şimdi tatil... Plâja devam edeceğim!..

(Necmi Rıza)

ŞAKALAR

MEZE

Meyhanedeydiler. İkisi de kopuktu. Biri, ötekine hakaret etti:

— Ulan, senin gibiler rakıyı yumruk mezesiyle içerler be... Meze ısmarlamak senin neyine?

Öteki sunturlu bir küfür salıkdı:

— Senin gibi kibarlar da yumruk mezesiyle içerler ama, onlar mezeyi evde yerler...

KÂR

Satıcı malını methediyordu:

— Vallahi hanımefendi, fabrikasından aldığımız emre göre bunları maliyet fiyatına satıyoruz. İnanmazsanız fatura...

Hanımefendi sözünü kesti:

— Peki ama, o fabrika hiç kâr etmez mi?

— Eder tabii efendim. Ama yedek parça satışından...

TUTUKLUK

Nişanlanmıştı. Arkadaşlarına macerasını **anlatıyordu:**

— Nişanlıma fikrimi söyleyinceye kadar neler çektim bi'emezsiniz İnsanın âdeta dili tutuluyor...

Devlet Tiyatrosu artistlerinden Nihat Akçan gülümsedi:

— Hele dur sen, dedi, dili tutulmak nasıl olurmuş, asıl evlendikten sonra görürsün...

MAHREMİYET

Karısı, adamı yazıhanesinde daktilosuyla bastırmıştı. Adam kendini müdafaa etti:

— Birşey değil, karıcığım... Mahrem evrak yazdırıyordum da, kulağına söylüyorum...

SÖZ DİNLEMİŞ

ZEYNEP, narin bir köylü kızıydı. Annesi Fatma kadına hiç çekmemişti. Fatma kadın etli butlu, tuttuğunu koparır bir kadındı. Heybeyi sırtına vurduğu gibi 6 saatlik köyün yolunu tutar; satacağını satar, alacağını alır akşam gelince de gine inekleri o sağar, hayvanların yemini o verirdi... Zeynebe gelince o da bütün gün ya uyur, ya düşünür, ya da saçlarını çözüp baştan örerdi. Annesi kızın bu haline pek üzülüyordu. Kendi kendine:

— Rengi soldu yavrucağın, acep dertli mi olacak nedir, diye söyleniyor, yorulmasın diye hiçbir iş buyurmuyordu.

Bir gün gine Zeynebi ocak başına çömelmiş, gözlerini alevlere dikmiş bulunca,

— Gız, dedi. Sen ne düşünüyon?

— Heç.

— Heç olu mu? Düşünüyon işte. Essah söyle nen va?

Kız omuzlarını kaldırıp indirdi:

— Heç.

Fatma kadının aklına bir fikir geldi:

— Gız Zeynep, dedi. Seni şehre yollayam mı? Eminegilde bu güz kalıver, gözün göynün ferahlar, ecük de et bağlar, sıskan çıhtı.

Zeynep:

— He, dedi.

İstanbulda yoğurtçuluk yapan ağası ile ağasının karısı Eminelere Zeynep getti. Gel zaman, git zaman Fatma kadın arasıra mektup alıyordu Zeynep iyi idi. Osmanbeyde ona bir iş bulmuşlar, orta hizmetine bakıyordu.

Fakat bir gün Fatma kadın bir mektup aldı, içinde «Tez gel» yazılı idi. «Amanın, gıza bir şey oldu hele..» diyerek koştu geldi. Çok şükür Zeynebi sağ salim buldu, buldu ama kızın da karnı burnunda idi:

— Gız, bu ne?

Zeynep:

— Ana, sen bana ecük et tut demedin miydi..

Yerli Oyuncak Kullanınız

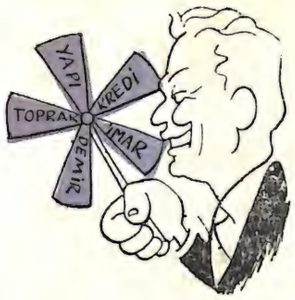

Yerli oyuncak kullanınız! Yapı - Kredi Bankası, eski Eyyüp Sultan oyuncaklarını ihya etti!

Fırıldaklar, hacıyatmazlar, kaynana zırıltıları, leylekler emrinizdedir!

Yedek parçaları vardır. Kâzım Taşkent bir üfledi mi, evelallah hiç durmadan işleyeceği için, ayrıca neft yağına, çift kuvvet benzine ihtiyaç yoktur!

Ismet Inönü diyor ki:

«Sesim niçin bu kadar güzel, bilir misiniz? Çünkü hapşurin hapları yutarım.»

Siz de HAPŞURİN Hapı Yutunuz

12 AY TAKSİTLE VE HİÇ PEŞİNATSIZ

Markaya dikkat: Öhhü, öhhü, öhhüüü!!!

Zamanımızda reklâm, ev hayatından iş hayatına, kuru fasulyeden, naylon çoraba kadar her yere burnunu sokmuştur.

Son zamanlarda artistik fotoğrafları ile reklâm da almış yürümüştür. Hiç bir yenilikten geri kalmak istemiyen Akbaba, bu tarz reklâm modasına uymuş, bu sayfada gördüğünüz gibi, kıymetli sahne, perde ve meydan yıldızlarımızdan reklâmda istifade etmiştir.

Siz de bizim gibi reklâm yapınız! Markaya gel:

AKBABA!...

Siz de cilâlı bir kafaya sahip olmak istemez misiniz?
O halde ne duruyorsunuz

Kıymetli ilim adamı Nihat Şaler'in kullandığı

Ş İ M Ş İ R

ŞİMŞİR

MARKA TARAKLARI TERCİH EDİNİZ.

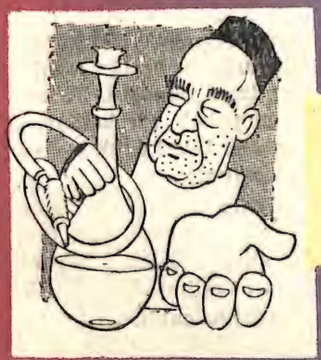

HEMEDAN

Ali Naci Karacan: *«Hemedan tönbekilerinden çok memnunum» diyor.* **Ağzınızın tadı, burnunuzun zevki için siz de Hemedan Tömbekisi içiniz.**

TÖMBEKİSİ

MARKAYA DİKİZ: HEMEDAN, HEMEDAN!...

Yeni neşriyat

Kıymetli ormancılarımızdan Şevket Mocan'ın yazdığı «Orman Kanunu» isimli romanı okurken, zevkten tir tir titreyecek, tüyleriniz dikeni diken olacaktır.

Beğenmiyen, kendine güvenirse parasını geri isteyebilir!

Balçık Evler Yapı Şirketi

Evsiz vatandaşları, donsuz bırakmak için büyük sürprizlerini takdim eder:

GÜMÜŞ EVLER - ZÜMRÜT BAHÇELER - PIRLANTA ARSALAR - PLÂTİN VİLLÂLAR - YAKUT BAĞLAR

Bir arsa alana bir çorap, bir ev yaptırana bir gömlek hediye edilecektir.

DENİZE NAZIR,
TAPUSU HAZIR!

Tren istasyonuna uçakla on dakika mesafede, denize, harita üstünde bir parmak mesafede, naylon mahallemiz kurulmaktadır. Parsellere ayrılmış arsalar ve müstakbel sahipleri şimdiden kazıklanmıştır.

Vatandaş! kapanın elinde kalıyor!
Kaçırmadan yetiş!

Parası kırk yıl taksitle ve tamamı ilk taksitte alınır. Arsaları görmek istiyenlerin, başımızın üstünde yeri var.

En ucuz şekilde kazık - En modern yutturma - En iyi badana

Vatandaş! Sen de kesene uygun bir kazık beğen!..

Dünya Mizahından

Meğer Neymiş?..

AMERİKAN MİZAHÇISI: BİLLY ROSE'DAN BİR HİKÂYE

GEÇEN gün, pek acele bir işe yetişmek için tabanları yağlamış koşuyordum. Tam köşeyi dönerken bizim emektar postacıyla karşı karşıya gelmiyeyim mi?... Gerçi insan her zaman mahallenin postacısıyla karşılaşır ama bu bizim emektar postacıyla yüzyüze gelmek hiç bir şeye benzemez. Gideceğiniz yere en aşağı yarım saat geç gidersiniz.

Nitekim geçen gün de öyle oldu. İhtiyar Sam beni görür görmez, yüzü neşeyle parladı:

— Vay beyim, sizi görmek ne büyük saadet, diyordu.

İçimden öfkeyle öyledir zahir, diye düşündüm. Şimdi kimbilir kaç saat sokak üstünde postacının palavralarını dinliyecektim.

— Beyefendi, siz köpeklerin aleyhinde bir yazı yazmışsınız. Doğrusu hiç beğenmedim. İnsanlar arasında da o köpekler gibi anlayışsızlarına tesadüf etmek mümkündür. Neden bütün kabahati zavallı hayvancıklara yüklüyorsunuz. Bakınız size olmuş bir vak'a anlatayım da o zaman kararınızı verin, köpekler insanlardan farklı mı değil mi?...

Eyvaah, gördünüz mü başıma geleni?... Hikâyeyi anlatma diyemem, dinlersem işe geç kalacağım. Hay Allah, aksi şeytan... Tabii çaresiz, boynumu büküp bekledim. Artık işi falan mecburen unutmuştum. İhtiyar postacının kalbini kırmak istemiyordum.

— Köpeklere iyi muamele etmelisiniz, onlar hakkında hikâye yazmaya kalkarsanız da iyi şeyler yazmalısınız. Şuracığa çökün de anlatacağım hikâyeyi dinleyin:

«— Küçük Chich ile Nellie, ayni evde dünyaya geldiler. İkisinin de anneleri çalıştığı için küçük yavruların ömrü hep bahçede geçiyordu.

Bu hal tam on sekiz sene devam etti. Nellie ile Chich, birbirlerinin saçlarını çekip, koşmaca, saklanbaç oynayarak büyüdükleri için on dokuz yaşlarına bastıkları zaman âşık olmaları gayet tabii bir hâdiseydi... Chick, askere giderken Nellie'nin büyük bir resmini de koynunda götürmüştü. Harp biter bitmez de Allahın emriyle evlendiler.

Ev kıtlığı yüzünde Nellie'nin ihtiyar annesi yukarı katta Chick'in annesiyle beraber oturmaya başlamıştı. Tabiî Chick de aşağı Nellie'nin yanına indi. Bütün bu değişikliklerin tamamlanması için kapılardaki isimleri değiştirmek ve birkaç kat elbiseyi başka yere taşımak kâfi geldi.

Birinci sene, kasabanın en mes'ut çifti olarak parmakla gösterildiler. Fakat maalesef mesut günler çok sürmedi. Chick patronuyla kavga edip işten ayrılınca evin düzeni de bozuldu. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse bunda genç kocanın hiç kabahati yoktu. Patron sırf onu atlatmak için sudan bir kavga çıkarmış, böylece delikanlıyı on parasız bıraktıktan başka üstelik evdeki saadetini de bozmuştu.

Bir bakıma Nellie de haklıydı. Kocası hemen iş arayacak yerde meyhanelerden çıkmaz olmuştu. Zamanla karı koca birbirlerine diş bilemeye başladılar, derken sert sözler, sert cümleler, birbirini takibetti, ve nihayet kavga sahneleri falan derken işi ayrılmaya kadar vardırdılar. Hâdise şöyle oldu:

Bir akşam Chick, sarhoş sarhoş evine dönerken yolda, uyuz bir sokak köpeğine rastladı. Hayvancağız pek sevimli ve mahzun du. Chick'in yufka yürekliliği tutmuştu, hayvanı kucakladığı gibi eve getirdi. İşte asıl büyük fırtına o zaman koptu. Zavallı Nellie'cik, «Demek köpekleri bile benden çok seviyorsun» diye iki göz iki çeşme ağlıyordu. Göz yaşları diner dinmez de hemen kapıyı açtı, ve «Hadi bakalım al köpeğini, pılını pırtını topla, yallah, geldiğin yere defol git.» dedi. Geldiği yer de mâlûm, üst kat...

Neyse, Chick, karısının dediği gibi köpeğini alıp yukarı çıktı. İki dakika sonra da Nellie'nin ihtiyar annesi kızının yanına geldi. Ertesi sabah evin önünden geçenler kapılardaki isimlerin değiştirilmiş olduğunu gördüler. Eğer hınzır hayvan kapıyı açık bulup da dışarı fırlamasaydı belki de kavga uzun sürmiyecekti, fakat dedim ya olacağı varmış işte... Köpek de ne bilsin?...

Nellie, havanın güneşli olmasından istifade ederek bahçeye yün örmeye çıkmıştı. Dalgın dalgın örerken köpeğin ayaklarının altında dolaşmasından ürkerek elindeki işi bıraktı. Nedense hayvan bu sefer gözüne güzel görünmüştü. Hemen «gel bakayım, aman pek de şeker şeymişsin sen ayol...» diye söylenerek neye uğradığını şaşıran köpeği kucağına aldı.

Bir kaç saat sonra Chick, kapıyı çalıp da köpeğini isteyince genç kadın hayvanın bütün eve ait olduğunu, Chick'e veremiye ceğini söyledi, ve kapıyı kocasının yüzüne kapadı. Chick, hayvanı geri almak için tam bir hafta uğraştı, fakat Nellie bu meselede fazla inad ediyordu. İlle de köpeği geri vermem diye tutturmuştu. Nihayet mahalleyi ayağa kaldıracak şekilde görülmemiş bir münakaşa yaptılar. Artık bu münakaşalıktan çıkmış, horoz dövüşüne dönmüştü. Sonunda komşular, mahkemeye müracaat etmekten başka çare kalmadığını söyliyerek genç karı kocanın arasını büsbütün bozdular.

Hâkim babacan bir adamdı, evvelâ karı kocaya, sonra da köpeğe şöyle alaylı bir nazar fırlattı. Besbelli hâkim bu işin altından nasıl çıkacağını düşünüyordu. Bir kaç dakika başını kaşıdı, öksürdü, tıksırdı. Nihayet kararını verdi:

— Peki, mademki beni bu kadar çok seviyorsun, genç, güzel, zengin bir koca bulsana!„

— Fransız —

Köpeği salonun ortasına bırakın. Siz de genç bayan ve genç bey, iki köşeye çekilin. Köpek hanginizi istiyorsa tabii ona doğru gidecektir. O zaman kimsenin bir şey demeye hakkı kalmaz.»

Hâkimin dediği gibi, yaptılar. Şeytan köpek, evvel Chick'a bakmış, hattâ ona doğru gider gibi bir hareket de yapmıştı. Fakat, ah o hınzır köpek... Chick'i ümitlendirip ümitlendirip de sonra Nellie'nin yanına koşmasın mı?...

Chick, öfkeden mahkemeyi falan unutmuştu: «Bu hınzır kadın köpeğimin aklını çeldi» diye barbar bağırıyordu. Tabii onu kim dinler?...

Hâkim, «Son karar verildi» dedi, «eğer biraz daha gürültü edersen salonun sükunetini bozduğun için hapse tıkarım.»

Havalar iyice ısınmıştı, Nellie her gün erkenden bahçeye çıkıyor, köpek yanında gezinirken o da pür azamet örgüsünü örüyordu. Chick ise köpeği kandırmak için ne lâzımsa yapmaya karar vermişti. Artık işi gücü de unutmuş, hattâ meyhaneye de gitmez olmuştu. Fakat nafile, en pahalı çikolatalar, en iri kemikler bile küçük şeytanı caydıramıyordu.

Günün birinde işler gene altüst oldu. Köpek hastalanmıştı. Bir akşam Nellie, heyecandan sapsarı kesilmiş bir halde Chick'in kapısını çaldı:

— Kalk, kalk, köpeğe birşeyler oldu. Ağzı kurumuş, hırlayarak nefes alıyor. Galiba ölecek.»

Bu sözler üzerine Chick hemen ceketini kaptığı gibi dışarı fırladı, hırsla hayvanı kucakladığı gibi doğru kasabanın baytarına koştular. Baytar köpeği uzun uzun muayene ettikten sonra dalgın dalgın başını salladı:

«Hayvancağız iyileşmesine iyileşir ama onun asıl derdi vücudunda değil, kalbinde. İkinizi de beraber görmek istiyor. Daima birinizden birini tercih etmek zorunda kalması onu çok üzüyor. Böyle devam ederse çok yaşamaz.

Nellie ile Chick, gözgöze geldiler. İkisi de gülümsüyorlardı. O akşam köpeği kucaklarına alıp elele evlerine döndüler. Olanlar Nellie'nin annesine olmuştu gene... Kadıncağız tasını tarağını toplayıp yukarı çıktı. Ertesi gün akşam üstüne kadar da aşağı katta bir hayat izine tesadüf edilmedi.»

Postacının hikâyesi bittiği zaman kendimi öylesine vak'aya kaptırmıştım ki, herşeyi unutup eve döndüm. Hanıma, bizim köpeğe iyi bakmasını söyliyecektim.

Jigolo TEVFİK

Yazan: A. ERTEGÜL — Akbabanın Romanı: 17

Tevfik zarfı telâşla, parçalarcasına açtı:

«Sevgili, biricik Tevfiğim,

Sana birdenbire pek zalimce bir darbe indirdiğim için beni affetmeni istirhan ediyorum. Fakat salim kafayla biraz düşünürsen, sen de bana hak vereceksin. Dün gece sabaha kadar uyumayıp, bir karar vermeye çalıştım, ve neticede seni çok sevdiğim için ayrılmamız gerektiği kanaatine vardım. Hayatlarımızı birleştirseydik ikimiz de bedbaht olacaktık. Bilhassa benim yüzümden, senin en ufak bir sıkıntıya uğramana dayanamam. Babamla beraber bu sabah İstanbuldan ayrıldık. Sakın beni takibe kalkışma, sonra ikimize de yazık olur. Senden tekrar tekrar özür diliyorum. Yalnız hayatta başka kimseyi sevemiyeceğimi bilmelisin... Senin saadetin için, aradan çekilmeyi uygun buldum. Benim hâtıralarımı daima zihninin bir köşesinde sakla.

SUNA»

Tevfik, birkaç saniye yerinden kıpırdayamadı. Her-

—1—

şey o kadar çabuk olup bitmişti ki, ne yapacağını bir türlü kestiremiyordu. Nihayet, kâğıt elinden yavaş yavaş otelden dışarı çıktı. Artık yanımda ngeçen insanların çehrelerinde o eski saadet pırıltısından eser kalmamıştı. Herkes bedbin, herkes derliydi. Tevfik, bir an mekuba ve içindekilere inanmak istemedi. Fakat işte hakikat avucunun içindeydi, bunun daha ötesi var mıydı?.. Sunanın ölünceye kadar onun yanında kalacağına öylesine inanmıştı ki... Şimdiye kadar kendini bu derece yorgun, bu derece boş hissetmemişti.

Tevfik, şimdi kendisi için yapılacak en doğru şeyin Sunayı düşünmekten vazgeçmek olduğunu anladı. Zira kızı biraz daha hayalinde canlandırmakta devam ederse Allah saklasın çıldırabilirdi de... Hayatının bu kısa ve mes'ut devresini zihninin bir köşesine gömmek zorundaydı.

Yolda yürürken gözüne bir bar ilişti. Daha barın saati gelmemişti ama herhalde içerde ona içki verecek birini bulurdu.

Hızlı hızlı yürüyerek kapıdan içeri daldı. Yanılmamıştı, salonda barmenden başkası yoktu. Bir viski soda ısmarlayıp, karşıdaki aynada yüzünü seyre daldı. Aman Yarabbi bir kaç gün içinde ne kadar değişmiş, bozulmuştu. Kendine iyi bakmazsa belki kadınlar da eskisi gibi onun etrafında dolaşmayacaklardı. Birden, tatlı bir kadın sesiyle düşünceleri dağıldı.

— Çakmağınız var mı?...

Silkinerek arkasını döndü. İşte Tevfiğe yeni bir müşteri çıkmıştı. Aşka susamış, paralı zavallı bir kadındı bu... Bakıştılar. Tevfik gülümseyerek çakmağı yaktı.

Yeni bir macera ve yeni bir sevgili bulmuştu kendine. Mesleği onun yakasını bir türlü bırakmıyordu... Ve bırakmayacaktı da...

— SON —

—2—

AKBABANIN YENİ ROMANI

SİHİRLİ HAVUZ

Yazan: Thorne SMİTH

YAZAR HAKKINDA

1893 senesi 21 Haziran günü dünyaya gelen Thorne Smith, yirmi sene evvel öldüğü halde geride bıraktığı eserler bugün dünyanın her tarafında milyonlarca satış yapmaktadır. Çağdaş Amerikan Mizah edebiyatının en ünlü simalarından biridir. Fantazi vak'aları tatlı üslubu sayesinde realizmin ta kendisiymiş gibi kat'ileştiren Thorne Smith, hayatının son yıllarını Hollywood'da geçirmiş, birkaç senaryo hazırlamıştı.

«Sihirli Havuz» onun en tipik eserlerinden biridir. Zaten ondan sonra başka eser yazmaya da ömrü yetmedi... Ölümünden sonra basılan «Sihirli Havuz» birkaç ay içinde iki milyondan fazla satıldı.

Gençleşmek, her zamankinden daha çok sevmek ve sevilmek isteyenlere, müjde!.. Akbaba'nın Sihirli Havuzunda bir defa yıkanmakla bütün arzularınız yerine gelecek!

Sihirli Havuzun sihrini Akbabada okuyacaksınız.

Muhalif — Domates yüz elli, patlıcan iki yüz kuruş...

Muvafık — Fena mı? Vatan mahsullerini elmas fiyatına çıkardık!..

(Şadi Dinççağ)

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

BEKLENMEDİK ZİYARET

— Ne dedin?.. Benim bir gizli kâtibem mi varmış... Sen çıldırdın mı karıcığım?!..

(İtalyan karikatürü)

— O devirde çıplaklar var mıydı?..

— Fransız —

ROBOT ADAMLAR:

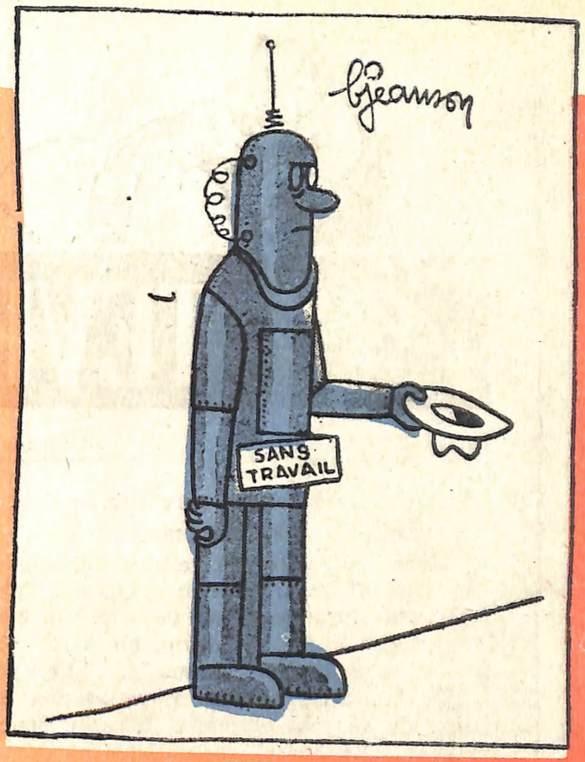

Robot işsiz!..

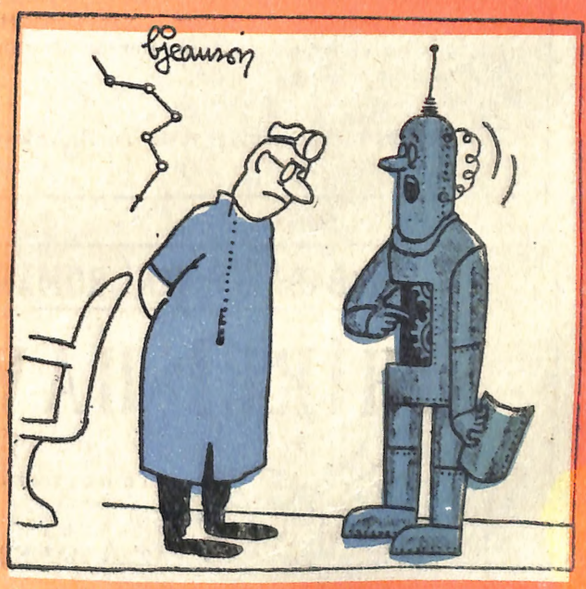

Robot — İşte, şu dişim ağrıyor!..

— Ben onun robot jigolosuyum!

— Fransız —

üçümüz de hayatımızdan çok memnunuz !

çünkü, sabah akşam kahvaltılarında, daima bol SANA sürülmüş birkaç dilim ekmek yiyoruz

SANA ile sıhhatımız ve neş'emiz yerinde. Kalorisi ve A, D vitamini de boldur.

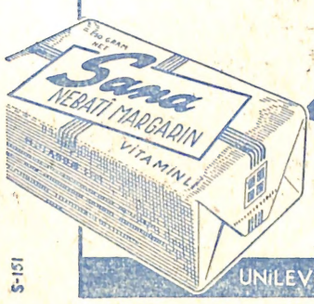

Sana

Kahvaltılık margarini

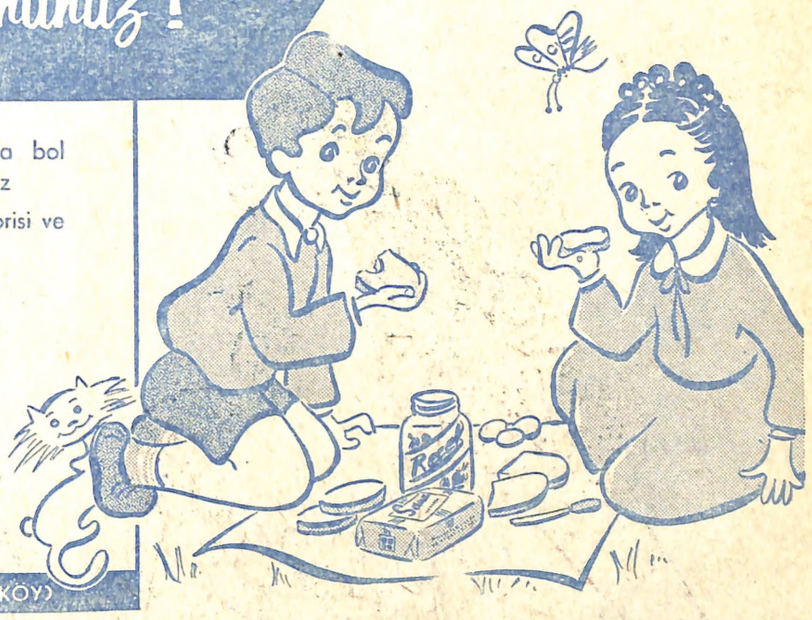

UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

S-151

GRAFİKA

Üç Katlı Ev

Roman

Yusuf Ziya Ortaç

Üçüncü baskısı çıktı

Etibank, T. Ticaret ve İş Bankalarile Milli Reasürans Şti. nin kurduğu

Ankara Sigorta Şti

Hayatını, Malını Düşünenlerin sığınağıdır

İŞ MERKEZİNİN YENİ ADRESİ

Galata — Bankalar Cd- No. 80

ANKARA SİGORTA HANI

TELEFON :
Müdür : 42664
Santral : 47580
Telgraf :
Anteş — İSTANBUL

Seba Melikesi Belkıs

Dördüncü Baskı

Sinema romanı: 50 kuruş

Akbaba
siyasi mizah qazetesi

Son arzu!